

EL POBLE CATALÀ

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4297

BARCELONA, DILLUNS, 22 DE GENER DE 1917

UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST, 18 TELEFON 2298

BANC COL·LONIAL ESPANYOL DEL GOLF DE GUINEA

Domicili social: Passeig de Recoletos, 19.-MADRID
Sucursals en Barcelona i Valencia, i pròximament
en Santa Isabel (Fernando Póo)

Capital: 5.000.000 de pessetes

SUSCRIPCIÓ PER VENDA PÚBLICA

de 6.000 accions preferents de 500 ptes. nominals cada una,
al portador, amb interès preferent de cinc per cent anyal

La subscripció va començar lo dia 20 de Gener de 1917 i acabará quan s'hagin venut la darreia de les sis mil ACCIONS PREFERENTS que se ofereixen al públic, no admeten-se els pedidos que es rebuin després de coberta dita xifra.

Els pedidos d'accions se farán en Butlletins impressos que, en aquesta plaça, se facilitarán a la Sucursal del Banc Hispano-Americà i en les cases de Banca Garriga-Nogués Nebots, S. en C., i Nebot de Parasols i Companyia.

Serán admesos, sense garantia d'adjudicació, contra entrega de 275 pessetes (primer plaç), les quals serán retornades al peticionari en el cas de que el seu pedido no pogués admetre's per no quedar accions disponibles. Les 225 pessetes restants se pagarán en dos plaços, un de 125 pessetes el 30 de Març, i altre de 100 pessetes el 30 de Maig del corrent any.

Se facilitarán prospectes i fulles especificatives de les condicions de la subscripció en els establiments bancaris mencionats.

Grans Magatzems

Damians

PELAJ I TALLERS

Del 22 de Gener al 6 de Febrer

Secció especial

PREU UNIC

3'25

Grans rebaixes en les demés seccions

Inmensas existencias en

Calçat

ESTUFES

gran assortit per a carbó,
gas, serredures i electricitat

Als Que pa telxin TOS

per forta i crònica que sigui, prenguin, les renomades PASTILLES del DR. ANDREU. Són tan ràpids i segurs els efectes d'aquestes pastilles, que a les primeres preses se sent ja un alivi que sorprèn l'ànima, i casí sempre desapareix la tos per complet a l'acabar la primera capsula.

Els que tinguin ASMA o sofocació, usin els PAPERS AÇCATS o els CIGARETETS ANTIAASMÀTICS del mateix Doctor, que calmen desseguida els atacs i de nit permeten dormir tranquil·lament.—Demànin-se prospectes.

PELLS

A PREUS DE FABRICA VERITAT

Liquidació per 10 de temporada de moda remanent a preus baratíssims des de 100 pessetes sola fins al corrent 10 mes.

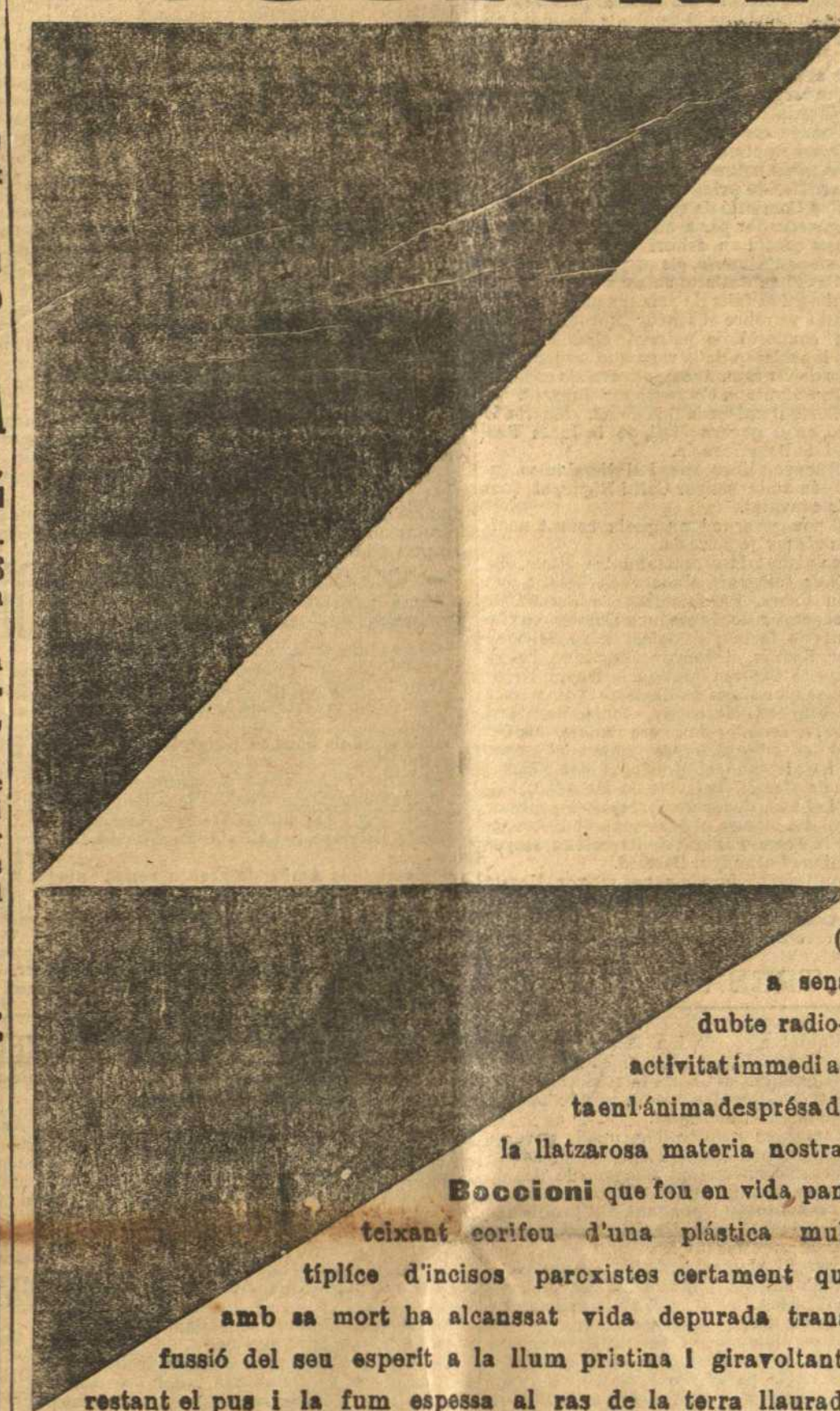
Preu fixe i Preus marcats

Fàbrica de Pelleiteria de M. Casas

CARRER DE VILLARROEL, 42, PIS SEGON

Visites & indicacions

BOCCIONI

Boccioni vibra ara en pau.

Gener de 1917
J. M. Junoy

(1) Pintor i escultor futurista mort darrerament en el front italià.

LA POLITICA

El leader dels regionalistes ha fet el viatge a Bilbao a l'objecte d'organitzar la conferència que se li havia demanat per part d'elements econòmics d'aquella ciutat. Les més importants entitats s'han adherit a aquest acte, lo qual fa presumir que rovestirà molta importància.

Trobem encertadíssima l'idea d'aquest intercanvi intel·lectual entre la Basconia i la Catalunya. Indubtablement son elles les dues regions més fortes d'Espanya i per aquesta raó i per ésser les més capacitades tenen dret a intervenir d'una manera més eficaç en els interessos generals del país.

Per la capacitat que tenen aquestes dues regions en tots els ordres de la activitat humana, podem tenir la seguretat de que si a elles hagués anat confiat el govern d'Espanya altre hauria estat el desenvolupament industrial i científic, tan abandonats tots aquests factors decisius per a la vida d'un Estat que té ansies de regeneració i que té ademés la il·lusió de que's troba en disposició de figurar entre els Estats moderns d'Europa.

Els bascos i els catalans pensàvem que els centralistes que dominen la política espanyola no tindrien altre remei, en raó de la guerra, que col·locar-se a l'altura de les circumstàncies si és que no volien veure el poble en la misèria més espantosa que's preveia havia de venir, des dels primers moments del gran conflicte pel desenvolupament que aquest prenia. Però els polítics centralistes, els agafadors del sufragi i dels grans negocis, s'havien deixat dominar pels seus interessos, deixant completament abandonada la gent pobre que per les dificultats en trobar treball i en les difícils condicions en que estan els articles alimentaris fan impossible el poder atendre les més perentories necessitats.

Intúït ha estat pels centralistes tots els esforços, totes les campanyes que Basconia i Catalunya han realitzat per a posar remei al mal. Tants projectes i iniciatives com han estat exposades als governants han trobat en ells bones paraules únicament, mai en cap ocasió fets que esdevinguessin realitats benefactores. Així fa pensar en dues coses: o bé que els governants centralistes estan incapaces o bé que no posen en pràctica les mesures necessàries per a conjurar la fam perquè no tenen poder o perquè estan amallats per poderosos.

Per tota aquesta serie de coincidències amb els bascos, a més de les afinitats d'ordre ideal que amb ells ens uneixen, veiem amb la més fonda simpatia l'exercici regionalista a Bilbao. Els bascos són dignes de les més franques atencions nostres. A l'igual que's catalans senten un amor a la seva terra, són naciona-

listes perquè capeixen el veritable sentit de aquesta paraula. I se senten ademés bascos per sobre tot, perquè, com els catalans, es veuen postergats pels centralistes, malgrat la superioritat que amb la pràctica demostren en tots els problemes que aconsegueixen a un poble com a organitzadors.

Recordem on aquesta moments, converses sostingudes amb alguns dels excursionistes bascos que fa algun temps visitaren la nostra ciutat. Al bell cim de la muntanya del Tibidabo, després d'haver visitat els principals centres industrials i científics, feren manifestacions d'admiraçió pels catalans, que nosaltres agrafem cordialment i que onem extenim per a ells com a bons mereixedors que en sen. De llavors d'un regidor de Bilbao varem sentir ademés paraules de pur esperit nacionalista i d'un caràcter actiu per a totes les coses que signifiquin un avenç moral i material en profit propi i comú. Ah!, si tots els espanyols treballlessin com treballen els catalans i els bascos; exclamava el regidor bilbaí. Altra seria l'estat de florixensa d'Espanya. Però en aquest país, en realitat la majoria dels seus habitants no treballen i molts dels que ho fan és per força, obligats per la necessitat, no component l'alcaldia del què's per a un poble el treball metòdic i organitzat.

Recordem aquestes paraules del distingit bilbaí per a fer veure les grans afinitats que hi ha entre bascos i catalans. Entenem que's una injustícia que mutament ens fem no posant-nos més en relació, perquè és indubtable que si hi hagués establert d'una manera ben definida aquest intercanvi, més d'una solució profitosa per a ambdues regions i per a Espanya s'hauria obtingut.

Nosaltres, que per damunt de tot som nacionalistes catalans, hem de declarar que la excursió regionalista, la veiem amb la més viva simpatia, perquè encara que enemics de moltes coses de «La Lliga» no som fanàtics enemics d'ella per a negar-li un elogi quan el mereix.

Deleccions

Un diari del matí dona les següents notes informatives a propòsit de les vinentes eleccions provincials de Lleida.

Heu's-aquí les candidatures probables per a aquest copo. (Els candidats a la reelecció porten una r.)

Balaguer: Senyors Canela, r.; Nobell, r.; Sol, r.; i Sargent, r. iuistes.

Senyors Cabrerà, r.; Verni Estadella, (que deu del partit radical de la provincia), i Menero; roderistes.

Corvera-Solsona: Montu, r.; Riu, r.; Florensa, r.; i Masana; riuistes. Sembla que's Senyor Montaña desitja retirar-se.

Senyors Cama, Sarries, Puigredon i alcalde de Solsona; matheuistes.

Sort-Sau d'Urgell: Senyors Rovira, r.; Jon, Artés i Gallart; riuistes.

Senyors Sibis, r.; Aunós, r.; Gener i Braquer.

En aquest districte es preveu l'aparició de un candidat independent, el senyor Sarra-dó i Domingo, i la retirada de l'actual diputat provincial senyor Llorens, de La Seu.

De manera que per a dotze aotes hi ha, per ara, vint-i-cinc pretendents i plans de copo en tots els districtes. Si no hi ha aranjaments previs és de suposar, per consegüent, que la lluita serà renyida.

El Saló d'artistes francesos

Lo de la Exposició d'artistes francesos marxa perfectament. Ha arribat a Barcelona M. Sagli, Comissari d'Exposicions de França. S'han començat ja les obres de neteja de Belles Arts. Se sap que en la exposició hi haurà una sala dedicada a Forain i una altra a René Lalique, el gran vidrier. August Lepère està gravant de boix la coberta del catàleg i Lluís Simon es l'encarregat del cartell anunciador de l'exposició. S'anuncien també, coincidint amb l'exposició conferències de grans pensadors francesos i concerts de música francesa.

En R. Ghilioni, el pitjor crític d'art del món, guixaire de professió i germanolíf per virtut de quatre diners que cobra d'una empresa alemanya, propietaria dels dos diaris més absurds de la terra, s'hi deixa anar i engaga un raig de grolleries i d'insustancialtats que no obtenen altre resultat que el de justificar un sou i posar en evidència la ineptitud d'En Ghilioni.

Senyor Ghilioni, senyor Ghilioni; ara quatre cursis germanolíf i una quantitat d'alemanys sense feina donen un curs de conferències que ells no les fan i ells no les escolten. Que sens ha acudit a nosaltres demanar al govern que sospingui aquestes ridícules manifestacions de germanolíf pseudo-cultural? No. Doncs amb quin motiu, senyor Ghilioni, o «sanyó» Ghilioni, demanen al govern que intervingui oposant-se a la Exposició d'artistes francesos, manifestació d'art com no en recordem cap altra de tanta transcendència a Barcelona en els darrers anys?

El XIX francès es en pintura quicòm tan gloriós com el Renaixement Italià. El «sanyó» Ghilioni no ho comprendrà mai. Per a ell l'art comença amb el «sanyó» Baixeras i acaba amb els sanctidigüixi de la Rambla...

La situació.

Realment la situació política es veu que descança en aquets instants en la trassa o l'energia de que disposi el comte de Romanones per a acabar amb les maquinacions o les conjures que as veu que s'han format entre bastidors per a impossibilitar la continuació d'aquest Govern en el poder.

No es veu ben clar des de fora, ni es deixa entendre francament, el motiu veritable que pot produir en determinats elements aquesta actitud d'hostilitat però els projectes econòmics es veu que no poden passar i que tampoc pot anar la política que semblava ésser norma d'aquest Govern per a les seves relacions amb els partits d'esquerra.

Prescindint, doncs, de causes subterànies, lo efectiu i lo consegüent d'aquesta situació serà, sens dubte, un divorci amb els partits d'oposició, de part del poder, i una continuació de les velles fórmules gubernamentals que a Espanya han permès sempre que les classes adinerades usessin de la força i l'influència del poder a benefici de llurs interessos privats, encara que fos en perjudici del bé públic i de l'equitat que deu inspirar a la actuació dels homes que es troben en aquelles altes esferes.

S'esperava ara de ministeris intermitjos o del retorn del Dato, i es de la nostra opinió que cap element pot ésser més indicatiu com aquestes anoditats per aguantar situacions d'aquestes. Però això que a Espanya s'ha fet i repetit tantes vegades, ara serà qüestió de veure amb què acaba davant de les presents circumstàncies. La responsabilitat del que pugui esdevenir, potser tampoc haurà sigut mai tant greu.

El regionalisme social

A la revista «Espana», En Felipe Alariz des de un «lugar de Aragón» presenta i estudia uns aspectes de regionalisme aragonés, que retola genèricament «Aragón no puede vivir». Desseguida es veu que en lloc de Aragón podrien escriure: Andalusia, Galicia, Extremadura o Catalunya.

La pintura de l'estat social de la regió aragonesa, el tenim per just i equilibrat. Aquella montanya que va ésser despoblada per la cobdícia del senyor feudal, no és una montanya aragonesa, és una montanya, qualsevol de la península, una d'aquestes montanyes, que's catastrats rudimentaris no acaven mai de consignar, que'l fosc no sab mai lo que allí s'hi fa, ni tant sols molt sovint on para.

«En verano acuden a los pueblos nubes de resaca de las montañas, nubes preñadas de pedrisco, heraldos hambrientos de las agencias ejecutivas, sabuesos de usureros... Se oyen pregones estrepitosos, ejemplos de cruda desamparación. Se amenaza en un pragon con abrir las puertas con las llaves del rey. Pocas horas después, el agente ejecutivo, los testigos, el alguacillo y una pareja de hombres con tricornio y fusil, presencian cómo el herrero puede abrir la puerta de un pobre vaquero obligado a sostener una diputación inútil y una turba de agentes que van a embargarle mientras él trabaja».

Si, és la eterna historia de l'esclavatge agrícola dels «siervos de la gleba», és l'amargura que degota de totes les qüestions de «rabassa morta», de «mostrencos», de «mayorazgos», de «desvinculaciones», que han donat una vida tant pintoresca, tant genuïna, a les nostres generacions vuit o noucentistes, que'ns fan plorar encara devagades.

Són les qüestions estatutives, que s'han petrificat, són un dolor suprem de l'ànima d'Espanya, que han fet udolar a En Costa, que han inspirat renecs a En Pius Baroja...

«La tierra aragonesa no es del productor aragonés, sino de los caciques, de los terratenientes mediante esa ganancia legal llamada carta de gracia, de los acaparadores, de los intermediarios, de los comprapangas, de los grandes señores patrimonialistas, de los que llaman la gente del campo «piendeplebues». Hay propietarios rodeados de aparato feudal».

Aquí neix el positiu, el trascendental regionalisme. Ara que no es dels aragonesos, com Catalunya no es dels catalans. Malgrat la Mancomunitat, malgrat el règim local... Els problemes no han de viure a través de l'Alcubilla, ni d'un bufet, ni adhue d'una sessió parlamentària. El cas és quicòm de tant vivent, de tant ferotgement batègant que cap ficció legal, que cap moviment romàntic, de vacietat jurídica o política pot anar a l'aire. Cal quicòm que tingui la mateixa vida forta i arrelada, quicòm que visqui en les entranyes de la terra en l'ambient de la família on el caliu revifador i conscient del poble, que lluita que s'esbravi perquè matar i redimir i dona als sobiràs a les vides noves.

Llanza a Aragó i Casanova a Catalunya, és casó el Cid a Castella, un tòpic sentimental, que pot ésser suscitat de glòries de desclivses energies patriòtiques... Però la patria no serà nostra enterament sinó emancipem la terra, sinó socialitzem, sinó universalitzem els nostres problemes nacionals.

A Espanya encara apassiona la tragedia dels mujiks, encara es actual la literatura tolstoiàna... Sortosament Catalunya encara viu una mica la vida social democràtica que els seus grans llegisladors li van apdr, que les seves institucions mestres li van insuflar a la sang.

Però, anem a riscos de perdre el nostre patrimoni nacional a mans d'un centralisme que cada dia ens troba un xic més obedient, a mans de les nostres mateixes negligències, de la nostra prolija lliradadura, de picaplets, impenitents.

Sols una gran realitat social ens pot dur de dret a un salvador nacionalisme. Des d'aquest punt de vista, l'article de la Revista «Espana» ha merescut els honors d'un comentari patriòtic català.

Les dones franceses a les dones de tot el món

Vandalisme de guerra

Entre les protestes solennes que'l món enter aixeca contra les deportacions, les dones franceses han volgut que llur veu se distingís i s'elevi.

Com podria ésser que no fressin d'indignació savent que sot el alemany desapareix el respecte a la família i a tota mena d'afectes? Savent, que dones de França, de Bèlgica, de Sèrbia, i d'altres encara han sigut o serán crudelment arreballades a llurs marits a llurs fills, quan l'invasor en tindrà necessitat, pel servei dels seus oficials, de les seves fàbriques o de les seves trinxeres?

Entre tots els crims de l'enemic no n'hi ha pas cap altre que faci extrem, amb més angoixa, l'ànima de la dona. No és al radó d'ella, que en totes les civilitzacions s'acolla la família? No és ella sempre la que amb més paciència ha defensat en el transcurs dels segles, la intimitat de la llar, la fragilitat de la infantesa, la moralitat de la joventut?

Es per això que invitem a totes les dones, a ajuntar-se a la nostra manifestació. Cap d'elles deu ignorar les lleis internacionals, lamentant alborades per a la salvaguarda dels no combatents, cap d'elles pot ignorar que segons la confessió dels mateixos responsables, aquelles lleis per ells mateixos formulades han estat trapaçades.

Les protestes emocionats, de les més altes autoritats polítiques, socials i religioses no han pogut deturar aquestes brutals dispersions, els governs criminals les perseguen totint en compte la por o la passivitat dels pobles.

Tindran l'apoi del silenci de la dona? Oblidaran ells, que'l respecte al dret d'altri és la més ferma garantia de nostre propi dret i que si la Historia, en els seus retorns, exposava als mateixos perills, a altres generacions i a altres pobles, ells i les filles llurs no podrien aixecar la veu ni per a quicòm se ni per a malici?

A qualsevol país que paranyis; allada, neutre o enemiga, cadascuna ha de regoneixer sa responsabilitat. Callar, és absoldre als soldats que violen les cases i aturen als passants per a escoltar-ne les víctimes, esdevindrà llur complir; callar, és renunciar per a sempre més a invocar el dret i els tractats, a donar a una acció privada o pública l'autoritat d'un fonament moral.

Quina és la dona que negarà a escoltar el nostre clam i a jutjar la barbarie? Quina és aquella que no s'hi ha sigut respectada s'unaixen en impuls de justícia i de compassió. Al cap d'amunt de l'angoixa i del dolor les nostres germanes víctimes de la força, no esperen avui més que'l socors de la conciencia del món.

Consell National des Femmes Françaises.—Fédération de 150 Sociétés Feminines. Union Française pour le suffrage des Femmes.—Fédération de 80 Groupements Départementaux.

Société pour l'amélioration du sort de la Femme. Union Fraternelle des Femmes. Société du Suffrage des Femmes. La Croisade des Femmes Françaises.

Entre les dugues i les tres de la matindada, els soldats venen a fer la «razzia» a les habitacions—seguint un a un tots els districtes—i per a evitar tota revolta, les ametralladores apunten pels carrers.

Noies de la burgesia i prostitutes són conduïdes ens barreja de manera que «totes» puguin sofrir els mateixos tractes. Abans de la marxa baix la menassa d'un revolver els hi fan signar un contracte amb la declaració de que marxen voluntàriament. S'ha declarat a la senyoreta X. i a ses companyes, que des de llavors estaven al servei de l'Alemanya. La senyoreta X ha vist escenes horribles. Totes les dones i noies que han de «servir als oficials» i als soldats són examinades amb «speculum». Es pel vostre interès i pel de la «nostra salut», els hi diuen.

Fins ara, no totes les noies han pogut retornar han enviat solament, les que han enviat malalties o estan «en cinta» o toades de malalties nervioses (mòltes, s'han tornat boges).

Es tant fastigos, tant enormement repugnant i salvatge lo que hem transcrit, que la ploma es resisteix a calificar-ho justament tant com la pensa humana a concebre-ho.

Les dones catalanes, amb l'alt, el nobla i honrat esperit d'austera moralitat i gloriola tradició familiar que han fet sempre florir en les llars de la nostra terra, obriran segurament els llurs cors al clam desesperat de tràgica, dincomparable angouxa que traspassa la lletra de les nostres germanes de França.

La nostra feminitat se glorificarà magníficament si emprèn àrdua la nobla, la regeneradora tasca d'abornir als guerrers, als repulsius deshonraders de la nostra civilització, i a portar el consol que demanen les dones atropellades de la manera més vil i aborrible que ha registrat mai la Historia de cap guerra moderna. Per Catalunya, per la Humanitat, pels drets eterns dels pobles lliures!

Els liberals

El Oficial Liberal Democrata Català i no sabem quantes coses més, del districte després en reunió general ordinària han elegit la següent Junta Directiva:

President, don Jaume Usat; vis-president primer, don Joan Panisello; vis-president segon, don Francisco Zatrada; secretari, don Enric Canadell; vis-secretari, don Francisco Florensa; tesorero, don Tomás Panisello; comptador, don Josep Coletas; vocals, don Lluís Garcia, don Jacinto Castells, don Francisco Bertran, don Joan Lluís, don Josep Rodríguez i don Pasqual Barbera.

Un banquet

Com ja sabem els nostres lectors, un grup d'amics particulars del nostre estimat company de redacció En Pere B. Tarragó, ha organitzat un banquet en son honor pels treballs portats a cap en les darreres innovacions del nostre diari.

L'acte tindrà lloc demà passat dimecres a les nou del vespre en el Restaurant Martini.

Conferència

El dia dissabte, dia 27, el digno diputat republicà En Marcel·lí Domínguez donarà una conferència, el tema de la qual no s'ha fet encara públic, al local de la "Juventut Republicana Nacionalista".

Anants i vinents

En l'express d'ahir matí arribaren de Madrid el senador don Emili Junoy i el diputat a Cortes don Carles Cursi.

Anit varen marxar a la Cort l'alcalde marqués d'Olmedo, l'alcalde de Girona i el president del P. del T. N. senyor comte de Carli.

El dia dissabte la Senyora d'Urgell, doctor Belloc, arribà a la ciutat a la nit a aquesta ciutat.

En el trasllat de l'Infanta Isabel, ha retornat de Buenos Aires l'il·lustre catedràtic i escriptor don Josep Ortega i Gasset.

TEATRE

ESPANYOL. — Estrena de *«Les dones han d'esser... dones»*, vodevil en tres actes.

Aquest vodevil, lo mateix que la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

El primer acte resulta encara passadís, però, en arribant al segon l'espectador es veu precisat a realitzar un suprimir esforç de voluntat per a no anar-se'n: és més llarg que un dia sense pa i més pesat que una flota de plom. Faltan, a més, en aquesta obra dels senyors Albi i Vela, que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Tots els actors feren lo que bonament van poder i a En Mir l'hem de posar apart perquè cada dia ens agrada més el seu treball. —H.

POLIORAMA I NOU. — Estrena de *«La senyora de Trevélez»*, d'En Carles Arniches.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

Un altre aspecte d'aquesta obra és el de la moral, guanya molt més en castellà i amb música. «La mujer moderna», que en la forma com es troba de servir s'ha de servir a la moral, guanya molt més en castellà i amb música.

retrat de la exquisida Rosemunda, pintat per En de la Gandara, l'habilitat modista de la pintura. La tendresa és per la tela pintada, no per l'imatge que representa, ja us ho heu pensat, i no cal dir-ho. El cas de divorci més significatiu és el que ha recentment intentat, després de quaranta anys de matrimoni, un marit de la d'Orléans, de seny i del començament, perquè la seva muller havia escrit una novel·la massa crua, o massa nua, o massa viva, o massa verda. El pudor conjugal! Sembla que el pobre home sofria de l'aire de menyspreu amb que el tractava la seva dona, qui reservava totes les seves gentilleses, totes les seves amabilitats als estretes, escriptors, pintors i esculptors de que es rodejava a casa seva. El tribunal ha fallat... contra el marit i a favor de la «bas-bas». I, dir que es condemnà en En Flaubert per la seva admirable «Madame Bovary», an En Baudelaire per les seves delictives «Fleurs du mal», en famosos processos.

El senyor Morote fou enterrat pels reunits dels assumptes que té pendents d'estudi i resolució l'esmentat organisme.

La Junta acordà concedir un vot de confiança al governador per a que adoptés les mesures que cregués convenient en les qüestions de més palpitant interès, especialment en la relacionada amb l'exportació.

Enterat finalment la Junta de varis oferts que ha rebut sobre la circulació de determinats articles de primera necessitat.

Una Comissió de venedors de peix viviu al governador per a advertir-li que com a protesta contra un arbitri establert per l'Ajuntament d'Almeria, els pescadors d'aquella localitat s'han declarat en vaga i s'ha de fer esnoti aquí la falta de peix d'aquell port.

També va rebre el senyor Morote la visita d'una comissió de patrons canibistes, els quals li parlaren de la vaga que sostenen els obrers de dit ram. Acompanyava als comissionats l'ex-diputat a Cortes senyor Junyent.

Ha sigut aplaçada fins demà, dimarts, la reunió en el govern civil, de la Junta Provincial de Beneficència.

El senyor Morote sopà el dissabte en casa del seu amic senyor Coll i Rigau, el qual l'havia convidat.

El nou governador segueix revent nombroses visites de cortesia.

L'han visitat darrerament entre altres, els queques de Telegraf, el marqués d'Alcala, don Román Fabra, l'ajuntament de Premià de Mar, el senyor Benlloch, una Comissió de fabricants de farina, l'ex-alcalde de Sabadell senyor Bomeu, el senyor Muntadas, l'enginyer quef de Obres Públiques senyor Sorribes, el senyor Martí de Besses, els diputats a Cortes senyors, Maristany, Plaia, Sagnier i Mathieu, el senador don Pere Rahola, una Comissió del Col·legi de procuradors, el senyor Sot de Castella, el senyor de la Font, el senyor de Carat, l'alcalde de Sabadell, l'alcalde i el comptador de Tarragona, l'inspector general d'Aduanes, el president de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona senyor Corominas i el senyor Bastard.

Complimentat igualment al senyor Morote el general de brigada don Francesc Amayars Diaz, secretari de la Direcció general de la guarda civil.

EL TREBALL

El diputat a Cortes don Marcel·lí Domínguez donà el passat dissabte a la nit una interessant conferència, al Centre ferroviari del passatge de Sant Benet, sobre els problemes que planteja la guerra europea.

Fey notar, en primer lloc, que els governs estrangers, especialment els dels països bel·ligerants s'han encaimant sempre, de des de molt abans de la guerra, a solucionar els problemes econòmics i, per tant, els problemes obrers, però ara no hi ha llibertat política falta tant sols la econòmica. Anglaterra, després França i Alemanya, així ho varen comprendre: els impostos indirectes es convertiren en directes, i es gravaren els articles de luxe i no els de primera necessitat.

Parlà seguidament el senyor Domingo de la qüestió de l'empenyament, dient que Espanya és l'única país on existeix l'empenyament primari, i on es completa encara avui amb un 30 per cent d'analfabets. Remarcà el contrast que això forma amb lo que passa als demés Estats. El d'quí dignu—sols restà el ciutadà per a tancar-lo a la cadena o dur-lo a la guerra.

Recordà després, el conferenciant, que, segons l'Alba, el 10 per cent del pressupost va a càrrec de l'empenyament i el 10 per cent restant. Al pobre, abans de resoldre el problema de l'empenyament es veu precisat a resoldre el de la fam. I és per què? Estat no l'ajuda; al contrari: l'empeny a caure.

A Anglaterra, quan es declararen els milers de pobres, per que, a fi de no perdre temps, la família hauria anat a casa en Roquer a cercar una fórmula seva. En Roquer no volgués esperar més. An ell, vendre o vendre, tenir la botiga oberta o tancada, tant li fa. Si no mira des del punt de vista econòmic però per sobre de tot hi ha plantejada una qüestió d'humitat: propi en Roquer, qui està en condicions de poder-ho fer, vol començar a la guerra amb la guerra. Degut a la meitat, per el seu caràcter de noques simpatis en el poble i les poques que li quedaven, en tot cas, són més aviat com a home i per relacions de família que com a meitat, va pensar que, un metge joia podria, sense gran esforç, atraure més de la meitat de la clientela de cop i volta, amb probabilitats de anar a augmentar de milia en milia. Va pensar en mil i les condicions que en proposà no varen desagradar-ne. Va donar a casa, França, en una de la seva propietat, amoblada de bell nou, i més asseguraria una conducció de dues mil pessetes anyals, suficients de moment per a atendre als seus gastos, que no han de ésser molts.

—I has acceptat?

—Què volles que fas? Entre lo insegur a ciutat i lo segur en el poble, en les condicions que jo'm trobo, l'elecció no és dubtosa. Si no ho pots, potser hauria seguit esperant temps millors, però la fortuna dels meus pares és molt reduïda i jo, particularment, vaig sempre de cara a la pessa.

—I en Roquer és casat o solter?

—Casat i pare.

—Potser amb la rossa americana?

—Re, americana: catalana nascuda a Amèrica.

—I és igual, pel cas?

—No tan sols s'hi ha casat, si no que, al poc temps, tenia donat guapa i una fortuna més mítica que un sol, puix el sogre va morir d'una engina de pit, segons crec. Ha estat home te sort en Roquer.

—Ditots ells.

—I tu, què ets casat o solter?

—Jo? No crec poder-hi casar mai.

—Tampoc l'ets enopadegat? Què no hi ha malats per aquella terra?

—Malats puen que n'hi ha, però les condicions ens maten. I encara, les cobrassos totes! però, després que t'has escarrassat durant tot l'any treient com un candelabre per aquells inferis, quan ve el temps de pagar, mal els fallen historis per a excusar-se de fer-ho quan no s'hi ha mort la burro, és una collita esgotada, o una boia de vi que s'hi ha agorjat... I no cal dirte que, si alguna vieta de pagament s'hi presenta, ja pots tenir la certesa que, de cent vegades, les noranta és per a estendre el certificat de defunció. I per si amb això no n'hi ha prou, els curanderos,

presoners i deportats de tots els països en guerra i especialment belgues.

L'alcalde es proposa tornar el dimecres pel mar.

A les sis de la tarda es va fer càrrec de l'Alcalde el primer tinent d'alcalde senyor Duran i Ventosa.

—Seció de Governació.—Majordomia.

Relació dels objectes trobats i dipositats en aquesta Secció:

Uns rosaris petits, que sembla de plata; una creu de Marí Milfar i una medalla militar; un passaport expedit pel Govern civil del València a favor de don Josep Díval; una cartera de pell contint retrats, una targeta i papers sense importància; un bo de pell color marró; dos claus petites lligades amb un cordill.

GOVERN CIVIL

Sota la presidència del governador civil es reu la Junta Local de Substitucions.

El senyor Morote fou enterrat pels reunits dels assumptes que té pendents d'estudi i resolució l'esmentat organisme.

La Junta acordà concedir un vot de confiança al governador per a que adoptés les mesures que cregués convenient en les qüestions de més palpitant interès, especialment en la relacionada amb l'exportació.

Enterat finalment la Junta de varis oferts que ha rebut sobre la circulació de determinats articles de primera necessitat.

Una Comissió de venedors de peix viviu al governador per a advertir-li que com a protesta contra un arbitri establert per l'Ajuntament d'Almeria, els pescadors d'aquella localitat s'han declarat en vaga i s'ha de fer esnoti aquí la falta de peix d'aquell port.

També va rebre el senyor Morote la visita d'una comissió de patrons canibistes, els quals li parlaren de la vaga que sostenen els obrers de dit ram. Acompanyava als comissionats l'ex-diputat a Cortes senyor Junyent.

Ha sigut aplaçada fins demà, dimarts, la reunió en el govern civil, de la Junta Provincial de Beneficència.

El senyor Morote sopà el dissabte en casa del seu amic senyor Coll i Rigau, el qual l'havia convidat.

El nou governador segueix revent nombroses visites de cortesia.

L'han visitat darrerament entre altres, els queques de Telegraf, el marqués d'Alcala, don Román Fabra, l'ajuntament de Premià de Mar, el senyor Benlloch, una Comissió de fabricants de farina, l'ex-alcalde de Sabadell senyor Bomeu, el senyor Muntadas, l'enginyer quef de Obres Públiques senyor Sorribes, el senyor Martí de Besses, els diputats a Cortes senyors, Maristany, Plaia, Sagnier i Mathieu, el senador don Pere Rahola, una Comissió del Col·legi de procuradors, el senyor Sot de Castella, el senyor de la Font, el senyor de Carat, l'alcalde de Sabadell, l'alcalde i el comptador de Tarragona, l'inspector general d'Aduanes, el president de l'Associació de la Premsa Diària de Barcelona senyor Corominas i el senyor Bastard.

Complimentat igualment al senyor Morote el general de brigada don Francesc Amayars Diaz, secretari de la Direcció general de la guarda civil.

EL TREBALL

El diputat a Cortes don Marcel·lí Domínguez donà el passat dissabte a la nit una interessant conferència, al Centre ferroviari del passatge de Sant Benet, sobre els problemes que planteja la guerra europea.

Fey notar, en primer lloc, que els governs estrangers, especialment els dels països bel·ligerants s'han encaimant sempre, de des de molt abans de la guerra, a solucionar els problemes econòmics i, per tant, els problemes obrers, però ara no hi ha llibertat política falta tant sols la econòmica. Anglaterra, després França i Alemanya, així ho varen comprendre: els impostos indirectes es convertiren en directes, i es gravaren els articles de luxe i no els de primera necessitat.

Parlà seguidament el senyor Domingo de la qüestió de l'empenyament, dient que Espanya és l'única país on existeix l'empenyament primari, i on es completa encara avui amb un 30 per cent d'analfabets. Remarcà el contrast que això forma amb lo que passa als demés Estats. El d'quí dignu—sols restà el ciutadà per a tancar-lo a la cadena o dur-lo a la guerra.

Recordà després, el conferenciant, que, segons l'Alba, el 10 per cent del pressupost va a càrrec de l'empenyament i el 10 per cent restant. Al pobre, abans de resoldre el problema de l'empenyament es veu precisat a resoldre el de la fam. I és per què? Estat no l'ajuda; al contrari: l'empeny a caure.

A Anglaterra, quan es declararen els milers de pobres, per que, a fi de no perdre temps, la família hauria anat a casa en Roquer a cercar una fórmula seva. En Roquer no volgués esperar més. An ell, vendre o vendre, tenir la botiga oberta o tancada, tant li fa. Si no mira des del punt de vista econòmic però per sobre de tot hi ha plantejada una qüestió d'humitat: propi en Roquer, qui està en condicions de poder-ho fer, vol començar a la guerra amb la guerra. Degut a la meitat, per el seu caràcter de noques simpatis en el poble i les poques que li quedaven, en tot cas, són més aviat com a home i per relacions de família que com a meitat, va pensar que, un metge joia podria, sense gran esforç, atraure més de la meitat de la clientela de cop i volta, amb probabilitats de anar a augmentar de milia en milia. Va pensar en mil i les condicions que en proposà no varen desagradar-ne. Va donar a casa, França, en una de la seva propietat, amoblada de bell nou, i més asseguraria una conducció de dues mil pessetes anyals, suficients de moment per a atendre als seus gastos, que no han de ésser molts.

—I has acceptat?

—Què volles que fas? Entre lo insegur a ciutat i lo segur en el poble, en les condicions que jo'm trobo, l'elecció no és dubtosa. Si no ho pots, potser hauria seguit esperant temps millors, però la fortuna dels meus pares és molt reduïda i jo, particularment, vaig sempre de cara a la pessa.

—I en Roquer és casat o solter?

—Casat i pare.

—Potser amb la rossa americana?

—Re, americana: catalana nascuda a Amèrica.

—I és igual, pel cas?

—No tan sols s'hi ha casat, si no que, al poc temps, tenia donat guapa i una fortuna més mítica que un sol, puix el sogre va morir d'una engina de pit, segons crec. Ha estat home te sort en Roquer.

—Ditots ells.

—I tu, què ets casat o solter?

—Jo? No crec poder-hi casar mai.

—Tampoc l'ets enopadegat? Què no hi ha malats per aquella terra?

—Malats puen que n'hi ha, però les condicions ens maten. I encara, les cobrassos totes! però, després que t'has escarrassat durant tot l'any treient com un candelabre per aquells inferis, quan ve el temps de pagar, mal els fallen historis per a excusar-se de fer-ho quan no s'hi ha mort la burro, és una collita esgotada, o una boia de vi que s'hi ha agorjat... I no cal dirte que, si alguna vieta de pagament s'hi presenta, ja pots tenir la certesa que, de cent vegades, les noranta és per a estendre el certificat de defunció. I per si amb això no n'hi ha prou, els curanderos,

ners de Gales en vaga, el govern anglès n'processà als vaguistes n' mobilitzà cap fusell: en augmentar-Jos-hi el jornal i va prometre l'indult a les mines.

Continuà fent la crítica del procedir del nostre Govern, comparant la tasca d'aquest amb la del de França. Es queixà de l'excessiva mortalitat infantil que's registra a Espanya, de l'encariment de les subsistències, de lo migrants que són els jornals, i acabà retronant unes atinades paraules de Lloyd George, el qual, dirigint-se als miners de Gales els aconsellà que destintessin als llurs governants si se'nten posada la llur confiança en ells.

El digno diputat per Tortosa, que en el transcurs del seu parlament fou molt aplaudit, escoltà, al final, una ovació sorollosa.

DEPORTS

El partit de campionat celebrats ahir donaren els següents resultats:

El «Barceloneta» a Sabadell va guanyar a l'«Atlético» de dita població per 2 a 0. L'«Unión» de dita població a l'«Unión» de dita població per 1 goal a 0. L'«Espanya» guanyà a l'«Internacional» per 3 goals a 1 havent anat el primer temps amb un goal a favor de l'«Internacional».

Dos dels marcats per als roijors foren de «penalty».

VARIA

L'ESCOLA MONTESSORI.—L'Escola Montessori, de pàrvuls, que dirigeix donna Celestina Vignaux de Corominas, que fins a darrers d'any ha estat establerta al carrer de Lluvia, 112, ha quedat instal·lada des de primers d'aquest any, al nou local del passatge de Mentes Vies, 6.

L'Escola ocupa tot el xalet, que per les seves condicions de capacitat, pel bon gust en la decoració de les aules i demés dependències, i per estar rodejada de jardins, pot considerar-se com un dels bons locals escolars d'aquesta ciutat.

L'«Ateneu Empordanès» convoca als seus socis a la reunió general que tindrà lloc el dimarts dia 23 a les deu de la nit, a l'objecte de renovar la Junta Directiva i tractar d'assumptes administratius i reglamentaris.

Vichy Catala

Aigua mineral natural, digestiva i més econòmica que les seves similars.

Ha començat la venda dels segells «Catalunya-Verdun» qual producció es destina a costejar la bandera que's alia als de Catalunya desitgen oferir als herois defensors de Verdun.

Veus-aquí els llocs on poden trobar-se dits segells:

«El Diluvio», Redacció, Escudellers Blancs, 3 bis, baixos; Administració, Plaça Reial; oficines de «La Campana de Gracia»; «La Esquella de la Torratxa»; «La Publicitat»; «La Lucha».

Societat dels Amics de França, ronda Santa Pau, 13.

Associació Chors Clavé, carrer Sant Pau, número 83.

Comas i Companyia, camiseria, passeig de Gracia, 2.

Joan Vilà, postals per major, Concèl de Cent, 332, baixos.

Ideal Room Assit, 10, Saló Rojo

Gran Tabarin 108-112, Grans Balls, tarda i nit

MARUKA Unió, 12, Saló Taño

Café AUSTRALIA Ronda Sant Antoni, Billars Gratuïts

La Cibeles Mendicador, 11, Grans Concors i Balls, tarda i nit

APOLO Marqués del Duero, 57, Grans Balls, tarda i nit

LA BOMBILLA Sant Pau, 75, Grans Balls, tarda i nit

La Suerie Loza Estrella, 2, Grans Concors i Balls, tarda i nit

Societat Recreativa K. D. T. Carrer Guardia, 7, Tots dies, Grans Balls

Cinematògrafs

Bransulb cine Doré

Avui, diàlegs, grans escenes, tard i nit a benefici de la ca. onista més benavoluda del poble barcelonès

Carmen Flores

Colossal programa en el figurar valiosos elements, entre ells, els següents, que al·lucinaran entre tard i nit:

Diabolina

Nobilitatíssima i raríssima i molt exit.

Los R card

patinadors de salt. Interassa i treballa.

Fernando i Agustina

extraordinaris acrobates saltadors.

Eloisa Carbonell y Negris

notabilíssima parella de balls internacionals.

Madame Augustia

celebre tiradora al blanc de saló.

Les Harry

colossal parella de ball de saló.

Pompo i Thedy

notable clowns internacionals

Los Olivellas

notables acrobates saltadors.

Florentina Garcia

gran ballarina internacional.

Los Couders

establiments musicals de fama mundial

Carmen Flores

la seva cantoria i la seva veu i la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

cantoria pública, cantant amb molta

de veu i de la seva veu i de la seva

Comunicats oficials

DE FRANÇA I BELGICA

Comunicat francès

dels 3 de la tarde

Paris, 21.—A la regió de Lagny una temptativa alemanya contra una de nostres trinxeres cap a Gann-sur-Matz fou rebutjada. L'alemany deixà presoners en nostre poder.

A la vora dreta del Mosa hi ha hagut activitat intermitent d'ambdues artilleries.

Hi ha hagut combats de patrulles al bosc de Caubiers.

Regna tranquil·litat al restant del front.

COMUNICAT DE LES ONZE DE LA NIT

Paris, 21.—Al nord del Somme les bateries franceses canonejaren i disposaren a contingents alemanys en marxa en la regió del mont Saint-Quentin.

A la vora dreta del Mosa ambdues artilleries demostraren molta activitat, principalment en els sectors de Valenciennes, Chantreaux i del bosc de Courrières.

Al nord del front de Sapt, després d'un violent bombardeig els francesos realitzaren amb èxit un atac de sorpresa en les línies alemanyes cap a Cenevas.

D'ANGLATERRA

Londres, 21.—Durant la nit vam emprendre un ventós atac a l'est de Sant Eloi.

L'artilleria es mostrà molt activa, particularment en la dreta de nostra línia al nord del Somme.

En la part nord de Neuve Chapelle dispersam tropes enemigues que estaven trobant-hi hem bombardejar amb èxit les posicions enemigues prop del Canal de La Bassée i al sud-oest del bosc Renier.

L'emprèstid de guerra anglès continua rebent nombroses subscripcions. Entre les últimes es troben Alfred Holt Company Steamship Nvrs amb dos milions i la Sterling Royalist Credit Society amb un milió.

Es comunicà oficialment la explosió ocorreguda el 19 del corrent al est de Londres, fou causada per un foc en una petita fàbrica de municions que incendià tots els explosius que en ella es trobaven.

El nombre de morts a la fàbrica i en els edificis veïns no ha sigut detallat encara.

Molt obrers lograren sortir de la fàbrica abans de que ocorregués la explosió. Es creu que el nombre de morts és més petit de lo que primer es suposava. Aquesta explosió no produirà cap canvi en la fabricació de municions.

D'ITALIA

Roma, 21.—Entre el Sarc i el Adige duels d'artilleria i moviments de tropes enemigues.

Més enllà del front del Trentino, l'activitat acostumada de artilleria i dels morters de trinxera.

En el sector de Piava i en el Carso trobaments entre patrulles.

Visita a Reims

Paris, 21.—Un membre de la missió suïssa que vingué recentment a França, descrit en la «Gaceta de Lausanne» s'a visita a Reims.

Diu: «Què queda de la Catedral tant interessant per la seva arquitectura com dels diversos monuments de la que resta dels seus edificis XIII».

La Catedral era un hospital civil i la Creu Roja havia de defensar-la, la designà als atacs.

Però l'estat de la Catedral de Reims sobrepassa en molt a lo que ens hem vist.

De nostra visita portem una impressió amb nosaltres i és, que la Catedral de Reims, la següent destruïda intencionadament, i ell fou el blanc i l'objectiu dels bombardeigs.

En el fet de lo que ha sigut destruït de Reims és tota la part al voltant d'aquest edifici.

Els vells hotels del carrer de l'Universitat derrota de la Catedral i la casa de l'Arquebisbat, no són més que un mont de pedres.

Solament davant de la fatxa la salca l'estatua de Juana de Arco, que deu sa salvació per trobar-se en l'àngul mort.

Al Canadà

Londres, 21.—El «Times» comunica des de Ottawa, que el duc de Devonshire, no governador general del Canadà, obrí el Parlament el dia 19 de gener.

En el discurs que pronuncià, digué que sentia altament privilegiat a l'identificar-se amb el Canadà quan aquest país prengué una part tan esplèndida en la guerra mundial i que una confiat el final d'aquesta guerra.

Per referència al fet de que en 1916, el Canadà envià al continent europeu 165.000 homes, mentre que el nombre dels aliats des del principi de la guerra ascendí a 400.000 i també va rebre tribut al valor i la resistència de les tropes canadenques.

Parlà admetent de l'organització del servei nacional utilitzant els recursos nacionals per a augmentar la producció de municions.

El duc de Devonshire, acabà dient: El parlament, l'honorable i inextinguible voluntat que anima a tots els dominis de S. M. estan firmement resolts a que aquesta guerra, la qual ha exigít tants sacrificis per als més elevats ideals de la civilització humana, continuïn prestant tota la ajuda, fins que una pau honrosa i duradora els recompensi.

La neutralitat sulca

Londres, 21.—Un telegrama de New York diu que el Govern suís ha notificat que altres tres divisions seran mobilitzades el 24 de gener.

L'embaixador suís als Estats Units ha rebut de son Govern les instruccions per a que prengui als reservistes suïços que eventualment deuen regressar a la Patria.

Ruissia i la guerra

Londres, 21.—El «Times» en un article diu: «Encara no s'ha fet cap comunicació oficial referent al nomenament de Sazonoff com embaixador en la cort de Sant Jaume. No obstant, hi ha bastantes raons per a creure que el rumor és fundat. El nomenament d'un embaixador de la talla de Sazonoff causarà la major satisfacció a Anglaterra».

Sazonoff serà recordat en tots els temps com una de les figures més sortides d'aquesta guerra. Ell fou qui baix la direcció del Czar, dirigí les delicades negociacions després del ultimatum d'Àustria a Sèrvia.

Tot el món sap ara quins han sigut els seus esforços per a conjurar la provocació i per a preservar a Europa de la guerra.

Publicats documents que demostrin els bons desitjos de Rússia fins que Alemanya li declarà la guerra. Com ministre de l'Exterior contava amb una excepcional confiança de totes les Potències de la Entente i son retiró fou profundament sentit per tots.

Va servir bé a Rússia i no feu el més petit servei el que prestà a la casa de Romanoff i a la nació el de haver constantment treballat per a millorar les relacions anglo-russes.

Conduí a bon terme la tasca iniciada pel corral d'esperit d'amistat caracteritzat pel conveni anglo-rus.

El que en els dies de l'història de 1914, Rússia i Anglaterra unides amb França pogueren en mútua determinació resistir a la formidable agressió alemanya, el deuen en gran part a Sazonoff i a la seva adhesió als principis de la Entente.

Havem sentit durant els últims temps

la molt sobre els canvis de ministres i sobre les diferències a les que estan condemnats. Abans havem de fer constar que aquestes diferències interiors no tenen relació amb la inflexible determinació de prosseguir la guerra amb el suprem esforç, fins que la victòria final estigui assegurada. En la invencible resolució de no deixar de combatre fins que Alemanya sigui vençuda, el Trono, l'Exèrcit, la Duma i la nació, estan completament units.

Anglaterra, França i Italia, totes han tingut canvis de ministres i tot ha resultat en benefici de l'augment de la força nacional per a aconseguir la victòria. No tenim per lo tant de preocupar-nos per les discrepàncies interiors, ni la prou amb sapiguer que vingui lo que vingues, Rússia seguirà combatent fins que sa bandera sagrada triomfi.

Es creença general que'l nou ministre de la Guerra es un soldat de molta experiència i amb un coneixement personal dels principals fronts a l'Est i Oest.

Referent a la capacitat de l'exèrcit rus per a la seva profusa utilitat en la primavera vinent, es segueixen rebent notícies satisfactòries. Ademés no hi ha necessitat d'esperar fins la primavera per a formar-se una idea sobre el probable esforç rus en aquest any.

En efecte, els continus combats en la frontera de Transilvania i a vores del Sereth proven amb evidència les bones qualitats de l'exèrcit rus.

El fracàs de les austro-alemanyes en l'avenc a la Moldàvia adquireix cada vegada més significació i ens autoritza a tenir bones esperances.

Hem dit fa alguns dies que ben aviat podria donar-se el cas d'una retirada de Romania canviant d'aspecte l'entornament, i hi ha bastant motiu de suposar ara que la temptativa de Hindenburg cap al Prut podria comprometre'l més de lo que desitjava. S'ha exclamant en la seva aventura i potser ja estigui arrepentit.

De tota manera, succeeixi lo que succeeixi a Romania, és cert que Rússia podrà éficacement part en l'assalt d'aquest any, millor preparat que mai.

Tot lo té amb abundància i les seves valentes tropes tindràn la suficient protecció de la artilleria.

A través de les transitoris dificultats, podem distingir el formidable poder de Rússia, que persisteix en sa invencible decisió de fer lo impossible per a que'ls grans sacrificis del passat no resultin fets en vana.

Nosaltres devem acrecentar fins el màxim nostra preparació per als futurs aconteixements que esperem seran decisius.

Entre tant, mirem amb plena confiança cap al vinent exèrcit rus, la relevant figura del seu que'ns imperial, en la ferma convicció de que quan nosaltres i nostres aliats d'Occident pronunciem el gran atac amb un esforç monstre com en aquesta guerra no s'ha vist veurem a nostres germans els russos, en tota unitat, expulsar del seu territori a l'arrogant invasor prussià.

El bloqueig d'Alemanya

Londres, 21.—El «Daily Mail» comentant la guerra diu que a l'entrar en ella Alemanya no va concebre sens dubte que pogués efectuar un bloqueig tan estricte que li causés les actuals dificultats de la alimentació.

Segons va dir lord Kitchener, els pensaments d'Alemanya donen ésser ara els dos següents:

«Què hi hagués donat més resultat el no atacar la guerra o que devien haver desenvolupat el màxim de la seva campanya submarina dos anys abans».

La seva confiança en una ràpida victòria militar l'ha ofuscat. No ha tingut en compte en la seva manca d'armes-se als seus enemics. Però considerant-ho bé, es veurà que la potència que la guerra trobà més preparada és Anglaterra; Alemanya confia amb el seu exèrcit i fracassà; nosaltres hem confiat en la nostra flota i no hem fracassat.

En últim anàlisi, aquesta guerra és entre el poder terrestre (Alemanya) i entre el poder naval (Anglaterra).

Tan prompte com comprendregem que la decisió militar és difícil, l'opinió de la flota fou portada amb increment sobre la qüestió del abastament no tan dels exèrcits, sinó de les nacions i en aquesta lluita la silenciosa flota anglesa ha sigut el factor decisiu.

Informació telegràfica

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

L'Isaac Peral

Madrid, 21.—El ministeri de Marina s'ha desmentit que el submarí espanyol es trobi en algunes d'aquestes. Es troba encara als astillars dels Estats Units, de on vindrà directament a Espanya.

L'exèrcit del Marroc

Madrid, 21.—Es diu en els centres militars que fins abril no es faràn les reduccions de plantilles dels contingents de nostre exèrcit al Marroc.

Enterrament

Madrid, 21.—S'efectuà l'enterrament del pintor i actor don Alexandr Ferrant.

En la presidència del dol estaven el senyor La Cierva, el subsecretari d'Instrucció pública don Natali Rivas, un representant del ministre d'Instrucció pública, el director general de Belles Arts senyor Anguita i el fill del finat don Angel.

Seguía al cotxe mortuori una carroça amb moltes corones.

Acabada l'anaven representació de la Academia de Belles Arts, els senyors Serrano Fatigat, Repullés i Monedez Pidal.

La concurrencia era nombrosa. Entre alguns altres artistes, varen veure als senyors benedict, Villegas, Moreno Carbonero, Martínez Abadós, Mezquita, Anasagasti i Francés.

La comitiva passà per davant del Museu de Art Modern, cantant allí el clero un responso.

Al carrer d'Alcalá es detingué la comitiva enfront al Círcol de Belles Arts i la Academia de Belles Arts.

Es despedí el dol en la plaça de la Cibeles.

De Governació

Madrid, 21.—El ministre de la Governació en la seva darrera hora de la tarda que en les eleccions presidials de sonadors per la provincia de Orense, efectuades avui, havien triomfat el liberal don Climent Alvir, per 99 vots, i el conservador don August Principi, per 119.

També ens digueren que el comte de Romanones arribarà a Madrid demà, a les nou i mitja.

El príncep fantàstic

Madrid, 21.—La Promesa s'ocupa del fantàstic príncep Laforge de Vianval que's proposava formar un sindicat de capitalistes per a explotar inverses, entre ells un aeroplà de combat que pogués conduir 23 tripulants, 10.000 litres de càrrega i quatre canons. A l'aeroplà havia de conduir 34 passatgers i portar correspondència de Madrid a Londres en tres hores i de Madrid a Nueva York en nou hores.

Es necessitaven per a tot això 81 milions de pessetes i segons afirmava el «príncipe» la ganancia líquida el primer any havia d'ésser de 257 milions.

Logrà interessar en el negoci al senador don Artur Ballesteros, pro els informes tècnics el foren desistit després.

Di'tenyor no considera al «príncipe» com un cavaller d'indústria puix amb ell guarda sempre conducta honorable.

Altra denuncia contra el corredor de Borsa

Don Constantí Fernandez Vallín ha presentat al jutjat una denuncia contra el corredor de comerç don Brauli Rubio de la Liana, afirmant que li entregà per a que'ls venqués, títols del Doute i accions de Compagnies ferroviaries per valor de 15.200 pessetes, quel·l corredor les venqué i que aquest aplaçà amb fútils pretextos fer-li entrega del diner, havent notat ara que Rubio havia desaparegut.

«Fantomas» en llibertat

Madrid, 21.—Aduard Arcos, detingut com autor de robos en hotels, sobre qui la fantasia dels periodics havien forjat un llegenda, aplicant-li els calificatius de «rei dels ladres» i de «Fantomas», ha sigut posat en llibertat, després de quatre mesos de diligències judicials.

De política

Madrid, 21.—Segueixen els comentaris referents a la situació política.

«La Acció» assegura que un polític li ha manifestat que no li haurà crisi perquè la ratificació de la confiança la obtingués el comte de Romanones amb la promesa de portar a les Corts el mateix ministeri i començar en seguida a desenvolupar el programa.

Per lo tant el Govern anirà a les Corts seguint la anterior legislatura.

Allí es quan no pot dir-se que no calgui el Govern al mateix dia o al següent de començar les sessions.

De sobrevindre la crisi—«La Acció» ocuparia la presidència del Consell el senyor Garcia Prieto, passant a la presidència del Congrés el senyor Alba, per a que més tard substituís definitivament al comte de Romanones en la qüestura del partit liberal.

El col·legi Notarial

Valencia, 21.—Sots la presidència del senyor Alvarado i amb l'animació que ja varem donar compte, se celebrà allí l'inauguració del Col·legi Notarial.

El Decà donà lectura a una interessant memòria i el ministre pronuncià un eloquent discurs elogiant als notaris valencians.

Els diputats a Corts, provincials i regidors obsequiaren amb un banquet als senyors Alvarado i Garcia Prieto, suprimint-se el brindis.

Aquest matí el senyor Alvarado ha visitat la Casa de Caritat i després ha anat a la festa religiosa celebrada a l'església de Sant Esteve.

A mitja de se celebrà un banquet de 200 col·laboradors costejat pels notaris al Palau Municipal de l'Exposició.

Ara el ministre de Gracia i Justicia i el senyor Garcia Prieto, visitaran l'Ateneu Obrer.

Extensió universitària

Valladolid, 21.—A l'Universitat ha donat una conferència d'extensió Universitaria el catedràtic de la Facultat de Dret don Eduard Calleja. Disertà sobre el tema «El derecho obrero». El públic l'aplaudí.

Certamen

Valladolid, 21.—L'Ajuntament ha acordat celebrar un certamen de treball que coincidirà amb la fira de setembre. Se destinen 5.000 pessetes per a premis.

Homenaje a un catedràtic

Orense, 21.—S'ha efectuat l'homenaje al catedràtic don Marcel Macías Garcia, fill adoptiu d'aquesta ciutat.

Presidiren el bisbe i les autoritats i assistiren comissions de tota Galícia.

Li fou entregat al senyor Macías un àlbum amb firmes i una medalla amb el seu bust.

La nostra flota de guerra

Cádiz, 21.—El creuer «Extremadura» sortirà el divendres per a Nova York a fi de fer-se càrreg del submarí «Isaac Peral», i escoltar-lo fins a Espanya.

Vaixell espanyol enfonsat

Bilbao, 21.—La casa consignatària «Maura Aresti i Companyia», ha rebut notícies d'haver sigut torpedejat el vaixell «Parahya» per un submarí.

En el despatx no s'afegeixen més detalls de l'enfonsament.

El «Parahya» desplaçava 4.100 tones i havia sortit fa dos dies de Glasgow, amb càrrega de carbó.

El comandant el capità bilbat don Mari Zubiria.

La majoria dels tripulants són també bilbatins.

Banquet comentat

Madrid, 21.—Ha sigut objecte de molts comentaris un banquet que ant celebraren els senyors Dato, Sánchez Guerra, Alba i don Natali Rivas.

Se sab que'ls senyors Dato i Alba tractaren d'assumptions importants.

Se suposa que parlaren del plan parlamentari i de les eventualitats polítiques.

Parlant amb En Ruiz Giménez

Madrid, 21.—El ministre de la Governació ens ha dit que ha rebut el següent telegrama:

«Marinilla.—President del Consell al ministre de la Governació.

«Mentor aquí de la reunió celebrada per a protestar en nom de la llibertat de la Promesa de les denuncies del fiscal. Li prego manifesti a aquest que no es facin denuncies per atacs a la meua persona, per violents que siguin, dones en veurà obligat a presentar un nou projecte d'amnistia, estant recent el darrerament promulgat».

El senyor Ruiz Giménez contestà al president amb el següent:

«Estic segur de

EL BARATO

Les persones que aparten els ulls dels rótuls en que es llegeix la paraula **LIQUIDACIO** per que els molesten els anuncis que no són veritat, que passin a visitar els aparadors numerats d'aquests Magatzems per a veurer els genres destinats a liquidar pel sistema del

Descompte progressiu

Aquesta original liquidació durará 6 dies al máxim

Avui començarà la venda en la següent forma

EXEMPLE:

un article marcat a 5 pessetes

Dilluns:	Descompte	30 per 100	son preu net	serà el de.	3'50 pessetes
Dimarts:	"	40	"	"	3 "
Dimecres:	"	50	"	"	2'50 "
Dijous:	"	60	"	"	2 "
Divendres:	"	70	"	"	1'50 "
Dissabte:	"	80	"	"	1 "

NOTA: Si a les tres de la tarda del dissabte no s'haguessin venut tots els genres dels aparadors numerats, els que quedin es remataràn amb el

95 per 100 descompte del preu marcat

Si la Llei prohibís les liquidacions falses, sols podrien subsistir els
Descomptes progressius dels

Magatzems **EL BARATO**